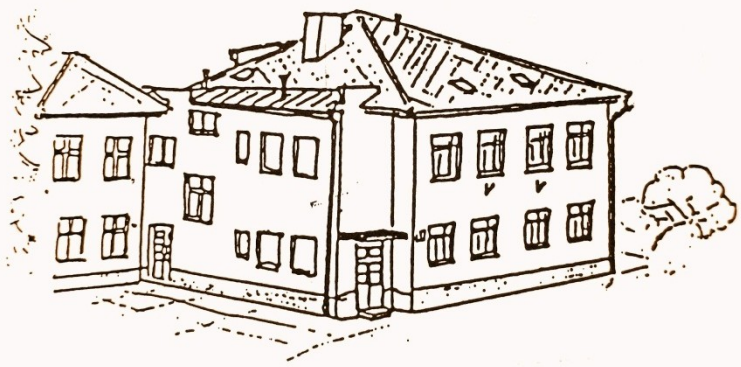

OBEC BUKOVICE

Informace pro občany – září 2014

Vážení spoluobčané

V tomto roce, v říjnu, končí čtyřleté volební období zastupitelů obce a z toho vyplývá, že je naší povinností Vás v krátkosti seznámit s činností obecního zastupitelstva za toto volební období. Podkladem pro hodnocení činnosti je volební program „Strategie rozvoje obce do roku 2012“ a upravený do roku 2018. V programu jsou stanoveny priority akcí, které bychom chtěli realizovat a které jsme též naplnili v některých hlavních akcích.

- v průběhu volebního období jsme zajišťovali majetkoprávní vypořádání k pozemkům i pod stavbami v obci. V budoucnu je nutné v tomto pokračovat.
- v roce 2011 jsme zajistili úpravu zádlahy okolo sloupu se sochou na školní zahradě. Byla poskytnuta dotace přes svazek DSO. Dále byla postavena dřevostavba autobusové čekárny na straně Berkových.
- v roce 2012 jsme zajistili výměnu okem za plastové na obecním úřadu, a zajistili demolici továrního komínu v podnikatelské zóně
- v r. 2013 jsme zajistili propojení kanalizace pod vodotečí u Bornových, vybudovali byty v přízemí prodejny, který užívá nájemce prodejny, dále jsme zajistili dokončení výměny oken na škole včetně zateplení objektu na základě přidělené státní dotace z EU. Dále jsme zajišťovali prostřednictvím dotace kraje údržbu místních komunikací.
- v letošním roce 2014 jsme provedli vyřazení septiku za prodejnu s napojením na kanalizační sběrač. Podíleli jsme se na rekonstrukci silnice po stránce finanční. Financovali jsme materiál na chodníky a nechali vyasfaltovat parkoviště u sokolovny. Zajistily jsme zpevnění polní cesty za rodinnými domky tak, aby byla schůdná pro naše občany a pro provoz stavebnin. Jinak každoročně průběžně se zajišťuje běžná údržba, provoz obce a provoz příspěvkové organizace ZŠ a MŠ.

V dalším volebním období je nutné řešit tyto akce:

- vybudování bytů nad prodejnu, jako vestavba do připravených prostorů, nebo jiný podnikatelský záměr
- dobudování kanalizace v obci v severní a východní části, aspoň napojení podnikatelské zóny
- dořešit protierozní opatření pod Pěkovem a následně pod Hlavňovem
- vybudování komunikace na Benátkách včetně rekonstrukce opěrných zdí
- postupně řešit chodník podle podnikatelské zóny
- realizovat vyšší projekty – rekonstrukci silnice II/303 v úseku k Pěkovu k Michálkovým

K případným připomínkám se vrátíme na posledním veřejném zasedání zastupitelstva obce.

Na závěr bych chtěl všem našim spoluobčanům poděkovat za obec a obecní úřad za zvelebování svých domků, svých zahrad a svého okolí, což přispělo a stále přispívá k celkovému lepšímu vzhledu naší obce. Naším zájmovým složkám, a naší škole děkuji za příkladnou kulturní, společenskou činnost, kterou vykonávají v zájmu nás všech. Rovněž tak podnikatelská činnost našich firem a provozoven naplňuje potřeby naší obce. Myslím si, že jsme důstojnou obcí, která dokáže v případě jakékoliv potřeby jít dohromady, což v minulosti bylo potvrzeno. Děkuji našim hasičům za sportovní výkony při soutěžích, zásahových akcích, za jejich společenské i kulturní aktivity při zajištění čarodějnic a posvícenské zábavy. Tělocviční jednotě za pořádání volejbalového turnaje a dalších činností. Děkuji našim současným zastupitelům, výborům za činnost v současném volebním období, sociální komisi za její každoroční činnost při setkání s důchodci, při vítání našich občánků a za zorganizování společenských akcí.

Děkuji našim občanům a podnikatelům za dlouhodobou trpělivost při rekonstrukci silnice v obci. Trvalo to zbytečně dlouho. Z toho následně vznikaly nemalé problémy na místních objízdkových trasách. Nyní jsme rádi, že silnice přes obec je v provozu a hlavně, že máme snad bezpečné chodníky. Jako obec se nemůžeme však smířit s provedenou křižovatkou na Žďár nad Metují. Bohužel, i toto provedení je prý podle předpisů. Možná, že příští zastupitelé se pokusí prosadit změnu úpravy křižovatky, aspoň v její rozšíření, vzhledem k narůstající četnosti dopravy i zemědělské techniky. Proto novým zvoleným zastupitelům, kteří vyjdou z komunálních voleb, proto přeji více aktivit při prosazování potřeb obce.

starosta

Zastupitelstvo obce Bukovice Vás srdečně zve na své
VEŘEJNÉ ZASEDÁNÍ

které se koná ve čtvrtek dne 25. září 2014 v 19,00 hod. v Motorestu Lucky Luck v Bukovici

Program: 1. Rozpočtové opatření 2. Majetkoprávní záležitosti 3. Různé
Těšíme se na Vás

Vážení spoluobčané

Chtěl bych tímto poděkovat všem zastupitelům, složkám, škole a občanům, kteří se na chodu obce podíleli. Samozřejmě, široká podpora občanů je první krok ke společnému úspěchu. V naší obci je velice dobře, že zde máme školu a školku. To je také vidět podle účasti veřejnosti na akcích kde se škola zapojuje. Dle mého mínění se za těch osm let podařilo spoustu dobrých věcí v obci uskutečnit. O tom všem se jistě zmíní starosta. Na co se nedostalo, to by mělo být náplní práce nového zastupitelstva. Samozřejmě vše záleží na dostatku finančních prostředků a dovedností je čerpat i z jiných zdrojů. Není to vždy jednoduché. Kdo sleduje dění v obci tak ví o čem je řeč. Není to tak, jak se to někomu občas jeví a na veřejnosti to různě prezentuje. Není důvod zde vše podrobně rozvádět a už vůbec hodnotit co je dobré a co špatné včetně nějakých předvolebních slibů. O tom ať si každý občan udělá svůj úsudek.

A závěrem bych chtěl Vám všem popřát hlavně pevné zdraví, trochu toho štěstí, pohodu, spokojenost v rodinách a při komunálních volbách správné rozhodnutí.

Matěj J. místostarosta

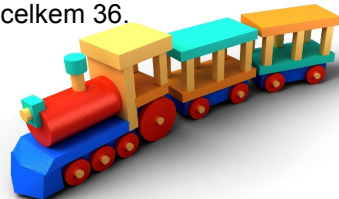
Zprávičky ze školky

Léto se překulilo až na samý konec a začal nový školní rok 2014-15. V naší školce letos došlo ke změně. Paní učitelka Katka Landová se vydala do světa na zkušenou a nahradila ji paní Helena Geislerová. Dále nás na konci škol.roku opustilo 7 předškoláků, kteří jsou už opravdoví školáci a 2 děti přešly do školky jiné. Nemusíme však být smutní, hned od září máme 9 nových dětí, takže nás je už čtvrtým rokem ve dvou třídách celkem 36.

Po prázdninách se všichni těšíme na nové kamarády, zážitky a čeká nás spousta práce. Co se u nás chystá nebo děje, to můžete sledovat na našich webových stránkách www.zsbukovice.cz/matejska škola.

Tak ať se všem daří!!

L. Svatoňová

Tak už nám to opět začalo

Rok s rokem se sešel a už opět s panem starostou Václavem Tlapákem vítáme u bukovické zvoničky nové žáčky i nový školní rok 2014/15. A počítáme nejen „ztráty“, ale i „nálezy“. Naši školu opustilo 6 pátáků. Z nich jeden studuje v primě osmiletého gymnázia v Broumově, jedna žákyně přestoupila do 6.ročníku ZŠ v Teplicích nad Metují a 4 žáci posílili sestavu šestáků v Polici nad Metují. Letos nastoupilo do naší školy 8 natěšených prvňáčků. V tomto školním roce se bude v ZŠ Bukovice vzdělávat 23 žáků. Vzhledem k tomu, že je většina dětí mladšího věku (8 prvňáčků, 1 druhačka, 11 třetáků a 3 pátandy), vybrali jsme si motivační název pro tento školní rok „Z pohádky do pohádky“.

O tom, že bude tento školní rok pohádkový, nás ubezpečil hned první školní výlet, který se konal za pohádkového počasí v pohádkovém prostředí a končil s pohádkovým úlovkem. Srdce nejednoho mykologa by nad ním zaplesalo. V tomto „pohádkovém“ školním roce nás opět čeká nejen mnoho zajímavých a zábavných činností, ale také spousta běžné školní práce. Už teď se těšíme na společné akce s rodiči i občany Bukovice, např. na lampionový průvod, zpívání u vánočního stromu, Vánoční besídka, Noc s Andersenem, dílničky s rodiči, Zahradní květinovou slavnost a další.

V příštím roce také plánujeme zkrášlit školní zahradu a opravit, případně dokoupit zahradní herní prvky. K novému šatu školy by také slušel nově vydlážděný dvůr.

Ráda bych touto cestou poděkovala panu starostovi Václavu Tlapákovi, Jaromíru Matějcovi i panu Prouzovi za výbornou spolupráci s naší školou, vstřícnost a účinnou pomoc při řešení provozních záležitostí. Celému současnému zastupitelstvu Obce Bukovice děkuji za podporu naší školy. Věřím, že dobrá spolupráce bude pokračovat i s novým vedením obce.

Irena Dobiasová, ZŠ a MŠ Bukovice

Vážení spoluobčané,

Blíží se nám říjen a s tím i volby do obecního zastupitelstva a je nejvyšší čas, abychom se zamysleli a zhodnotili uplynulé čtyři roky dění v naší obci. Zda jsme spokojeni či nespokojeni, zda obec funguje tak jak má nebo nefunguje podle našich představ. Ano, každý z nás má trochu jiné představy o fungování obce a trochu jiné nároky. Někomu je to jedno a někomu stačí posekané obecní trávníky a v zimě vyhrnutý sníh. Pojďme se ale společně zamyslet nad dalšími otázkami. Máme nově zateplenou školu, ale naše děti v tělocvičně cvičí na 40let starých žíněnkách. Maminky s dětmi si pořádně nemají kde hrát. Není tak trochu škoda, že jeden před druhým spíše zavíráme dveře, než abychom se spolu bavili třeba na obecní kulturní akci nebo si šli zaspotovat na místní hřiště. Je tak trochu ostuda koukat se již několik let na rozestavěné byty nad prodejnou potravin, kde již mohlo několik mladých lidí získávat svou nezávislost. Na rozdíl od nedostavěných bytů máme dostavěnou novou hlavní cestu, konečně! Nejde tak ani o cestu samotnou, která je stejně státní a obec s rekonstrukcí neměla skoro nic společného, ale jde o všechno okolo. Neměli jste dost zmatků a nejasností, které rekonstrukci provázeli? Nepřemýšleli jste někdy nad stavem ostatních obecních komunikací, chodníků či veřejného osvětlení? A když už něco takového vnímáte a chcete to s obcí řešit, zjistíte, že elektronická podatelna nefunguje tak jak má. Třeba si řeknete, že Vám to ani nevadí, protože počítač stejně není Váš nejlepší kamarád. Zajdete proto na úřad osobně, kde se zase pozastavíte nad prostředím obecního úřadu, které vypadá sešleji než ony žíněnky v sokolovně. O občerstvení představitelů obce ani nemluvě. Možná si řeknete, že se to všechno lehce řekne, ale že to není tak jednoduché. To je všechno pravda, nic není jednoduché a nejde lusknutím prstů přes noc. Vše je běh na dlouhou trať, na hodně věcí jsou i čtyři roky strašně málo. Musí se ale někdy začít a to co nejdříve, ať se v naší obci nám i našim dětem žije, co možná nejlépe. A Když už nás cesty života zavedou kamkoliv, ať se vždy rádi vracíme zpět. Pojďme začít spolu a lépe. Přijďte k volbám.

HASIČI I

1. **Ing Petr Hejnyš**
28let, stavbyvedoucí
2. **Miroslav Sádovský**
51let, podnikatel,
3. **Martin Tautz**
27let, truhlář
4. **Karel Pfeifer**
51let, hasič
5. **Josef Trojtl**
35let, elektronik
6. **Miroslav Dvořáček**
29let, konstruktér
7. **Dagmar Kutíková**
38let, v domácnosti
8. **Miloš Berka**
48let, výpravčí ČD
9. **Václav Škrdle**
41let, podnikatel

HASIČI II

1. **Vladislav Partel**
34let, seřizovač
2. **Miroslav Sádovský**
28let, instalatér
3. **Marta Raková**
38let, podnikatelka
4. **Ladislav Prouza**
60let, obecní zaměstnanec
5. **Milan Grim**
41let, podnikatel
6. **Jiří Sýkora**
31let, policista
7. **Jan Jirman**
24let, podnikatel
8. **Karel Klouček**
29let, řidič
9. **Václav Kops**
49 let, podnikatel

Letní tábor mladých hasičů

Od neděle 29. června do soboty 12. července jsme opět tábořili na chatě Pod Bobří skálou u Janoviček u Broumova. Letos již po 13. Tábor se letos nesl v duchu staročeské vesnice, když zesnulý velkostatkář Šimon v závěti odkázal všechen svůj majetek tomu, kdo prokáže, že je schopný se o jeho majetek postarat. A tak oddíly soutěžili, kdo je lepší farmář a zvelebovali své malé hospodářství. To však nebylo jednoduché, nejprve si museli sehnat pozemek, postavit chalupu a až poté mohli začít hospodařit. Nejprve s malým políčkem obilí či malou pastvinkou, které se později rozrostli do širokých lánů a pastvin velkých kam až jen oko dohlédne. Déle chovali slepice, králíky či husy. Ti lepší si mohli dovolit ovce či prasátko a ti nejlepší dosáhli i na kravku. Vše probíhalo formou zábavných her, došlo i na noční kování kovářovy kobyly či na ranní požár sýpek. Vše pod dozorem pana starosty, slečny Emilky a místních řemeslníků – pekař Vilém, kovář Karel, krčmář Tonda a mlynář Milan. Ve vsi však nebyly starosti s hospodářstvím ale také problémy i úřady nebo složité sousedské vztahy. Táborníci tak třeba byli svědky machinací s pozemky nebo řešili záhadu zmizelého receptu. Svoji zdatnost a zručnost předvedli všichni ve vesnické olympiádě. Také jsme chodili na výlety do okolí, opékali buřty u táboráku a pěli táborové písně.

Navštívili nás příslušníci městské policie Broumov se svým psem Amálkou, paní Dáša s koňmi a hajný Berousek nám povypřávil o myslivosti a ukázal nám lovecké zbraně. Dále nás navštívili Bukovičtí a Nízkosrbští hasiči, kteří nám předvedli hašení požáru se záchranou osob a pro děti vytvořili pěnu. Dále nás navštívil starosta obce Bukovice. Na táboře bylo celkem 46 dětí, dva stálí instruktoři a několik dojíždějících, 6 vedoucích a dva kuchaři.

Poděkování patří všem, kteří pomáhali s přípravou, stavbou, v průběhu a s bouráním tábora, všem sponzorům. Poděkování patří bukovičským a nízkosrbským vedoucím: Monika Leppelová, Eva Vašatová (Raková), Vlák Partel, Tomáš Macura, Vašek Cvikýř, Blanka Partelová i s nejmladším táborníkem Vlákem. Dík patří také instruktorům: Petr Rak ml., Jirka Macura, Lukáš Diviš, Martin Cvikýř. A největší poděkování patří našemu kuchaři Laďovi Prouzovi za jeho výtečné obědy a večere.

Petr Hejnyš – vedoucí tábora

Hasičská soutěž Bukovice 13. 9. 2014

Již jedenáctý ročník soutěže O Putovní pohár starosty obce Bukovice se opět, již po čtvrté uskutečnil za Polickou čerpací stanicí, pozemek vypůjčen od města Police. Akci jsme začali připravovat již od pondělí, posekání trávy, navození potřebného zázemí, příprava soutěžní dráhy, občerstvení, ...

Samotná soutěž začala v sobotu ve 13 hodin proslovem starosty obce. Za pěkného počasí se soutěže zúčastnilo šestnáct mužských, dvanáct ženských týmů. Naše družstvo startovalo první, výborným výkonem, časem 26,05s nastavilo laťku hodně vysoko, vlastně nejvyšší, nikdo tento čas nepřekonal!!! Bukovické "béčko" které se schází pouze na tuto soutěž opět nezklamalo, výborným časem 30,98s obsadili konečně 8.místo, gratulace. 1. Bukovice 26,05s, 2. Černčice 26,18s, 3. Nový Hrádek 26,83s. Následovalo přestavění dráhy, zkrácení o dvacet metrů a začátek ženské kategorie. Tu ovládlo s přehledem družstvo Kramolny NTC 26,86s. 2. Vršovka 29,35s, 3. Lhota za Červeným Kostelcem 29,40s. Soutěžní klání bylo ukončeno v 17hodin slavnostní nástupem, vyhlášením výsledků, předáním cen, závěrečným proslovem starosty obce, starosty sboru. Pokračovala volná zábava s DJ Skřivánkem.

Poděkování patří všem členům SDH, manželkám, přítelkyním, kteří se podíleli jak na přípravách, tak na samotné akci. Všem, kteří se přišli podívat, podpořit nás, všem sponzorům bez kterých by to nešlo!!!

Akci hodnotím nejvýš ze všech, které jsme doposud pořádali, díky.

Sádovský ml., jednatel SDH Bukovice

Soutěžní družstvo

Výsledky podzimní části Náchodské hasičské Primátor ligy 2014, do které jsme vstoupili výborně.

30.8. Vysokov 1. místo, čas 28,19s

6.9. Nový Hrádek 3. místo, čas 27,58s

13.9. Bukovice 1. místo, čas 26,05s

V celkovém pořadí jsme po domácí soutěži vystoupali na první místo! Čeká nás už jen poslední soutěž a to na Kramolně, kde půjde o vše.

Průběžné pořadí muži:

1. Bukovice 95bodů

2. Nahořany 94bodů

3. Nový Hrádek 78bodů

Průběžné pořadí ženy:

1. Kramolna NTC 101bodů

2. Vršovka 86bodů

3. Ohnišov 82bodů

Uspořádali jsme také již tradiční posvícenskou zábavu. K tanci, poslechu hrála kapela Ledvin Stones. Počasí nevyšlo, celý večer pršelo, tím byla způsobena menší účast lidí, hlavně místních. Jinak akci hodnotíme kladně, díky patří pořadatelům.

Miroslav Sádovský ml.

.... Z činnosti Sokola

72. ročník volejbalového turnaje

V sobotu, 23. srpna, se na bukovických kurtech konal 72.ročník tradičního posvícenského volejbalového turnaje. Turnaj se vždy pořádá ve stejný den jako broumovský ženský Memorial Slávky Streubelové, což znamenalo jistotu účasti Slovanu Broumov a jednoho až dvou družstev z Cottbusu nebo Forchheimu. Ti letos po mnoha letech nepřijeli, stejně jako tradiční účastník turnaje, Hronov, a akce byla tedy poprvé uspořádána jako turnaj smíšených družstev. Termín našeho turnaje již koliduje s krajskými volejbalovými soutěžemi a kvalitně obsazeným turnajem v Lupenici. Přesto je smutné, že tento krásný sport, který znamenal pro naši zemi takové úspěchy na mezinárodním poli, prochází krizí a poklesem zájmu.

Potěšila účast dvou družstev mimo náš okres, tyto se ukázaly nakonec jako nejlepší. A potěšila především účast mnoha „rekreačních“ hráčů a hráček z Náchoda a Police nad Metují, což nakonec znamenalo účast 10 družstev. To nás utvrzuje v myšlence v tradici turnaje, který je nejstarším v republice, pokračovat, a to na „amatérské“ úrovni.

Týmy, bez znalosti výkonnosti jsme náhodně nalosovali do dvou skupin, kde hráli každý s každým na dva sety. Skupinu A vyhrál Juventus z Trutnova před Totálním rozkladem z Pardubic, skupinu B vyhrálo družstvo Modrá ústřice před Klínkem, loňští vítězové, Bukovická kousadla obsadila až 4. místo. Poté se v semifinále utkali první s druhými z obou skupin, vítězové sehráli finále, poražení semifinalisté o 3. místo, družstva, která se umístila ve skupině na 3. až 5. místech hrála o umístění.

Do finále se dostali, podle očekávání, Juventus s Totálním rozkladem, ve vyrovnaném souboji zvítězil 2:1 na sety Juventus.

Konečné pořadí:

1. Juventus

2. Totální rozklad

3. Modrá ústřice

4. Klínek

5. Hořasovi

6. Libor tým

7. Partička

8. Bukovická kousadla

9. Maryšci

10. Hrochův Týnec

Turnaj končil až ve večerních hodinách předáním cen. Vděční jsme za ideální počasí, podobně jako v loňském roce, nejlepší v celém týdnu.

Pořadatelé děkují všem sponzorům za finanční a věcné příspěvky. Jsou to :

Sport Hotárek, Elektro Rudolf, Pappilons s.r.o., Primátor a.s., OÚ Bukovice, HS Sport Praha, Picollo Praha, Koloniál Purkert, Lékárna Kuklík, Frost Food Rokytnice n.J., Auto Hotárek, Grim a synové, Drogerie Vávrová, Kvíčerovská pekárna a Zelenina Ouško.

A v neposlední řadě patří poděkování rodině Hotárkových za perfektní organizaci občerstvení a J.Vackové a Š.Šrůtkovi za celodenní pomoc v kantýně. MŠ

Tenisový turnaj čtyřher v Bukovici

V sobotu, 9. srpna, se na bukovických kurtech konal turnaj v tenisových čtyřhrách. Zúčastnilo se ho 22 párů z celého regionu, včetně dvou žen.

Páry byly rozděleny do dvou výkonnostních kategorií. V nižší výkonnostní „hobby soutěži“ hrálo šest dvojic rekreačních hráčů ve skupině každý s každým, na jeden set. Bez jediné prohry zvítězila dvojice Plný-Vytlačil, před dvojicí Teichman-Čech, třetí skončili Antl s Adamem.

V hlavní kategorii bylo 16 párů rozlosováno do čtyřech skupin, kde hráli systémem každý s každým. Do vyřazovacích bojů postupovaly úplně všechny páry, umístění ve skupinách však bylo důležité kvůli nasazení do pavouka, protože vítězové skupin byli nasazeni na páry, které skončily v dalších skupinách poslední. Hned v prvním kole však došlo k velkému překvapení, když vypadli bukovičtí Pozděna-Kollert, vítězové jedné ze skupin. Ostatní favorité své osmifinálové a čtvrtfinálové zápasy zvládli.

Celkovým vítězem se nakonec stali Petr Vítek (Bukovice) – Jan Marx (Zbečnick), kteří ve finále porazili hráče Nového Plesu, Víra s Pavlíkem. Poraženými semifinalisty byly páry Zima st. - Zima ml. z Hronova a Štěpánek-Černý z Náchoda. Nejstarším hráčem turnaje byl vyhodnocen domácí Karel Semirád, který stále o generaci mladším hráčům výkonnostně stačí.

I přesto, že celá akce byla časově dost náročná, přece jen, odehrálo se 55 setů na třech kurtech, vše se i díky skvělému počasí podařilo zvládnout. Poděkování za skvělou přípravu a organizaci turnaje a též za precizní vedení kantýny a financí zasluhují Petr Skalický a Pavel Vítek.

Pořadatelé srdečně děkují všem sponzorům, bez nichž by se turnaj nemohl uskutečnit, za věcné příspěvky. MŠ

Sběr a svoz nebezpečných složek komunálního odpadu

Ve středu **1. října 2014** je zajištěn sběr a svoz nebezpečných složek komunálního odpadu.

Stanoviště: na **parkovišti před sokolovnou** v době od 16.00 do 16.15 hod. Ve stanovený čas bude odpad odebrán přímo od občanů posádkou svozového vozidla. **Není přípustné, aby na tomto stanovišti byl odpad volně odkládán.**

Sbírat se budou následující odpady:

Oleje a tuky, barvy a ředidla, pryskyřice a lepidla, rozpouštědla, detergenty, odmašťovací přípravky, fotochemikálie, léky, pesticidy (zahradní chemie), obaly od výše uvedených odpadů, baterie (suché články), akumulátory, zářivky a ostatní odpad s obsahem rtuti, televizory, ledničky, pneumatiky z os. automobilů. Odebrán nebude stavební odpad, odpad ze zeleně, pneumatiky z nákladních aut.

DLABÁNÍ DÝNÍ

Pokud jste vypěstovali a nevíte, co s nimi, přijďte v pátek 31.10.2014 v 17 hodin do zasedačky na Obecním úřadě v Bukovici. Vyrobíme si tradiční **halloweenskou dýni**. S sebou si přineste dýni, ostrý nožík a svíčku. Kdo nepěstoval, zakoupí si v zahradnictví. Děti jsou vítány ve strašidelných halloweenských kostýmech. Z důvodu práce s řezným nástrojem prosím o doprovod dospělého. Za příznivého počasí se uskuteční strašidelný průvod s rozsvícenými dýněmi po Bukovici. Těší se na vás Helena G.

Listy z historie z pera p. Hrubého

Vážení čtenáři,

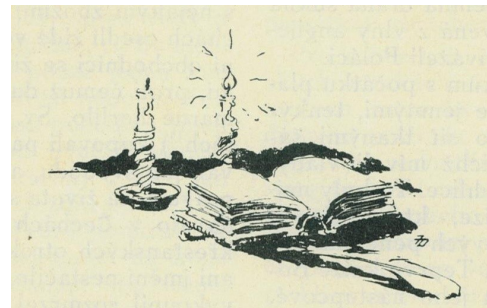
v této kapitole vzpomeneme jednoho ze sedmadvaceti českých pánů, kteří byli popraveni (1621), po prohrané bitvě českých protestantských stavů na Bílé hoře v roce 1620, na Staroměstském náměstí v Praze. Jak uvidíme, ne vždy se vinou, dnes již historických událostí, vzdělaným lidem dobře vedlo. Jak složitá byla doba na přelomu 16. a 17. století vnímáme na základě toho, že upírání náboženské svobody a národních obyčejů, vedlo nespokojené lidi různého vyznání a přesvědčení k odporu vůči všemu, co bylo zaváděno násilným a někdy až velmi krutým způsobem. I když část české šlechty, tj. povstalecké stavy, schválily na svém sjezdu v Praze 31.7.1619 novou ústavu, podle které byl český stát prohlášen za konfederativní svazek

TURISTICKÁ OBLAST

**KLADSKÉ
POMEZÍ**

rovnoprávných zemí, blokujícími činy katolických stavů bylo vše již dopředu odsouzeno k zániku. Hlavním snad faktorem, který zapříčinil všechny budoucí nesnáze v českém království, byla tehdy nejednotnost české šlechty. Tragické osudy nejen jednotlivců, ale de facto všech věkových skupin obyvatel Čech, byly následnou příčinou všech osobních osudů jednotlivých lidí. I když byl český stát vlastně až do bitvy na Bílé hoře výspou náboženské svobody uprostřed Evropy, po této bitvě v průběhu třicetileté války (1618-1648), se poměry v českém království a osobní poměry jednotlivců markantně zhoršily. Toto období tvrdé habsburské rekatolizace trvalo téměř až do konce 18. století. České království bylo zuboženo a země vylidněny, jednak válečnými událostmi a také vyhnáním nekatolíků do exilu (hlavně v r. 1627). I když byl po 150 letech, tedy v r. 1781 (13.10.1781) vydán císařem Josefem II. „Toleranční patent“, což znamenalo první krok k nastolení náboženské svobody, byl ještě v r. 1750 popraven v Praze židovský rabín Mendel Götzl, jako poslední oběť tehdejší římsko-katolické inkvizice. Toleranční patent povoloval pouze tři další víry – luteránskou (evangelickou), kalvínskou (helvetskou) a řecko-pravoslavnou. I nadále však byla preferována římsko-katolická církev, jejíž vyznavači měli ve všech občanských věcech značná privilegia. Teprve po dalších 80 letech získali příslušníci výše uvedených tří nekatolických náboženství na základě „Protestantského patentu“ z 8. dubna 1861, náboženskou rovnost s katolíky.

Kapitola VIII

Čeští vzdělanci a jejich osudy

(na základě článku historika Miloslava Martínka)

CHRISTOP HARANT

V červnu r. 1619 česká povstalecká armáda poprvé zaútočila na Vídeň. Po této konečné roztržce s Habsburky, po které následovalo sesazení Habsburků z českého trůnu (19.8.1619) a kdy panovníkem byl protestantskými stavy zvolen kalvinista¹⁾, falcký kurfiřt Fridrich (1592-1632), se povstalecké vojsko ještě jednou, a to rok před bitvou na Bílé hoře, odvážilo oblehnout Vídeň. Stalo se tak díky vojenské spolupráci se sedmihradským vojevodou Gáborem Bethlenem²⁾. Ten však po separátních jednáních s Habsburky vyklidil pole, a od toho okamžiku se českému povstání přestalo vést.

Naopak Ferdinand II. Habsburský na svou stranu získal vůdce katolické Ligy, Maxmiliána Bavorského. Na jaře 1620 přeběhl k císařské straně také saský kurfiřt, luterán Jan Jiří, za slib získání Lužice. Situace stále více osamocené povstání českých protestantských stavů se za těchto podmínek zhoršovala, až posléze vyústila v listopadu 1620 v bitvu na Bílé hoře u Prahy.

*

Jen z dobových dokumentů a zápisků víme, kdo se v rámci českého stavovského vojska zúčastnil obléhání Vídně, hlavního města habsburské říše. Byl to mezi jinými i příslušník české šlechty, Kryštof Harant z Polžic a Bezdruzic (1564 -21.6.1621), tedy český šlechtic, spisovatel, válečník, cestovatel, diplomat a hudebník, příslušník rodu Harantů z Polžic a Bezdruzic, seděním na hradu Pecka ve Východních Čechách. Do panského stavu postoupil v lednu 1603 a od té chvíle patřil mezi přední české šlechtice. Jak tragický však byl osud tohoto vzdělaného čecha, můžeme se dozvědět z následujících odstavců.

Panošem na tyrolském dvoře

Harantovský rod již dávno nesídlil na svých panstvích v západních Čechách v Polžicích a Bezdruzicích, jak zněl jeho libozvučný přídomek. Kryštof, jeho nejznámější příslušník, se narodil roku 1564 na hradu Klenová u Klatov. Jeho otec, věrný katolík, se kdysi zúčastnil tažení císaře Karla V. (1500-1558, španělský král a římsko-německý císař 1519-1556 z dynastie Habsburků, vládl tehdy nejrozsáhlejšímu soustátí v Evropě) do Alžiru a v době synova narození zastával některý z významných úřadů v plzeňském kraji. V jeho dvanácti letech roku 1576 jej otec poslal do Tyrolska, ke dvoru knížete Ferdinanda. Ten býval po delší dobu místodržitelem Čech (1547-1567). Proslul podporou umění (nechal u Prahy vystavět letohrádek Hvězdu) a do historie vstoupil jako romantický hrdina, který se tajně oženil s Filipínou Welterovou, dcerou z bohaté, ale málo vznešené bankéřské rodiny z Augsburgu. Kulturní prostředí přenesl arcikníže Ferdinand i na svůj nový dvůr v Innsbrucku, když se roku 1567 ujal tyrolského dědictví. Svědčí o

>> Kohouta měli v erbu Harantové z Polžic a Bezdruzic.

tom i rozsáhlý hrad Ambras (nedaleko Innsbrucku), který nechal přestavět v renesančním stylu a věnoval milované Filipíně. Prostředí Ferdinandova dvora kultivovalo mladého panoše Kryštofa Haranta, který v Innsbrucku a na Ambrasu prožil osm šťastných let. V průběhu minulých let se naučil latinsky a řecky, ale ovládal i němčinu, španělštinu a italštinu, potíže mu nečinila ani francouzština a hebrejštiny. Kvalitní vzdělání tehdy získal i v zeměpise, historii, literatuře, právu, vojenství a hlavně v hudbě, ve které dosáhl značných výsledků. Získal zde inspiraci pro život, který v pozdějších letech vedl na hradě Pecka.

Zámek Ambras nedaleko Innsbrucku

Pout' do Svaté země

Na Ferdinandově dvoře vyslechl dospívající panoš Kryštof mnohé o dalekých zemích, v nichž se odehrávaly příběhy známé z bible. Později si přečetl cestopisy českých poutníků Martina Kabátníka a Oldřicha Prefáta z Vranova. Mezi léty 1594 až 1597 působil také v armádě, se kterou se zúčastnil bojů proti Turkům.

V březnu 1598 se Harantův sen o cestě na svatá místa začal naplňovat. Spolu s Heřmanem Černínem z Chudenic, kterého poznal v době společného válčení proti Turkům, se vydal do Benátek, kde nastoupili na loď Silvestra. Na její palubě se oba šlechtici dostali na Kypr a odtud zamířili do přístavu Jaffa na levantském pobřeží (jihozápadní pobřeží Turecka a ostrov Kypr). V srpnu 1598 se vydali k Božímu hrobu v Jeruzalémě a také do Betléma, do míst Kristova narození. Tam přijal také rytířský titul. Poté na hřbetech oslů dojeli do starobylého Jericha a k Mrtvému moři. Navštívili poloostrov Sinaj a vystoupili na Horu sv. Kateřiny. Dostali se až do Káhiry a poznali památky starého Egypta. Po Nilu se dostali do Rosetty a Alexandrie, odkud se vrátili do Evropy. Po deseti letech po návratu vydal Kryštof Harant popis cesty do Svaté země a do Egypta. Napsal ji čtivým stylem a nechyběly ani dobrodružné příhody, které líčily přepadení českých poutníků v Sinajské poušti. Skoro zázrakem se Harant s Černínem vymanili z rukou lupičů a šťastná náhoda je zachránila v písečné bouři.

Ve službách Habsburků

Od návratu z dlouhé cesty, začala stoupat Hvězda Harantovy kariéry. Mimo jiné se setkal i s císařem Rudolfem II. (1552-1612) a stal se jeho věrným služebníkem. Od roku 1599 zůstal ve službách císařského dvora v Praze. V lednu 1603 postoupil do panského stavu a od té chvíle patřil mezi přední české šlechtice. V témže roce se podruhé oženil se svou druhou ženou Barbarou Miřkovskou, vdovou po majiteli hradu Pecka. V roli dvorského rady a císařova komorníka, předával Kryštof Harant v červenci 1609 nedočkavým evangelíkům Rudolfem podepsaný Majestát o náboženské svobodě. Na Rudolfově straně zůstal Harant i ve chvíli, kdy se zoufalý panovník pokoušel posílit své postavení pozváním cizích žoldnéřů. S císařovým tichým souhlasem obsadilo část Prahy vojsko pasovského biskupa Leopolda. Loupení pasovských spojilo české katolíky i protestanty a Rudolfova situace se už dál nedala udržet. Harant, kterému pasovští vyloupili palác na Malé Straně, musel zažít trapnou scénu, když s ním předáci stavů odmítli jednat o dalším setrvání císaře Rudolfa II. na českém trůnu. Na dvoře císaře Rudolfa II. zažil Kryštof Harant nejlepší léta svého života.

Sympatie dosud věrných Čechů se obrátily k Rudolfovu bratrovi Matyášovi. Mnozí doufali v nový společenský vzestup ve službách ctižádostivého Habsburka. Pro Kryštofa Haranta však znamenal Matyášův příjezd do Prahy a jeho korunovace českým králem, konec dvorské kariéry. Nový panovník sice ponechal Harantovi i po Rudolfově smrti (1612) titul císařského komorníka, ale pán z Polžic a Bezdržic se radši po zralé úvaze uchýlil na svůj východočeský hrad Pecku.

Víděň v I. polovině 17. století na soudobé rytině.

Habsburská vděčnost

Po svém druhém sňatku s Barbarou Miřkovskou z Tropčic se jim zakrátko narodila dcera Rozina Alžběta, která ale zemřela při porodu i se svou matkou a na základě kterého vyžehnil hrad Pecku. V pohodlí nově dostavěného hradního křídla vytvářel domácnost, ve které hrála důležitou roli jeho třetí žena Anna Salomena (jeho první manželkou byla Eva Černínová z Chudenic, se kterou se oženil v roce 1589 - zemřela již roku 1597, se kterou měl dvě děti, které však obě v r. 1599 zemřely). Se svou třetí ženou měl Kryštof Harant tři syny a jednu

dceru. Ve svém sídle, za zvuků milované hudby a obklopen svými knihami, vzpomínal Kryštof na svá mladá léta, jež prožil v Tyrolsku na dvoře Ferdinanda a Filipíny. Pokusil se obšírně popsat své putování do Španělska, kam jej císař Matyáš vyslal vrátit Řád zlatého rouna, udělený kdysi Rudolfovi II. Jeho rukopis se později v nadcházejících bouřlivých dobách ztratil.

Nic však nedokázalo zapudit černé myšlenky pána na Pecce o nevděku Habsburského panovnického domu. Stále častěji nacházel společnou řeč se svými evangelickými sousedy, s Matyášem Thurnem a Václavem Budovcem z Budova, a posléze přestoupil na protestantskou víru. Stále více se vzdaloval svému příteli Heřmanovi Černínu z Chudenic, s nímž před lety putoval Orientem. Politické události, jež vyústily ve stavovské povstání s tragickým koncem na Bílé Hoře, otevřely mezi bývalými přáteli propast.

Ve stavovském povstání, jež začínalo pražskou defenestrací v květnu 1618, viděl Kryštof Harant příležitost ke svému novému vzestupu. Nepatřil k radikálům, které svrhli Slavatu a Martinice z oken České kanceláře; nebyl ani členem kolegia třiceti direktorů, kteří pře-vzali řízení českých záležitostí. V březnu 1619 převzal úkol verbovat stavovské vojsko v severozápadních Čechách a organizoval obranu svěřené části země a stal se velitelem dělostřelectva v Turnově armádě. S pluky Matyáše Thurna se v červnu téhož roku vydal k Vídni.

Armáda vzbouřených českých stavů zaznamenala na jaře r. 1619 určité úspěchy. Moravané přijali příznivě Thurnovo vojsko a na počátku května se připojili k povstání. Z Brna se Thurn vydal s deseti tisíci vojáky do Dolních Rakous. Zmocnil se příhraničního města Laa an der Thaya a zamířil k Vídni. Neměl mnoho sil na dlouhé obléhání sídelního města, kde zemřelého císaře Matyáše (+ 20.3.1619) nahradil Ferdinand II. Pouhých deset děl, s nimiž obratně manévroval Kryštof Harant, nemohlo prorazit vídeňské městské hradby. Thurn poznal nemožnost dobýt sídelní město a odtáhl se svými pluky do Čech, kde zatím vojska stavovského vůdce Mansfelda utrpěla drtivou porážku u Zbátalv v jižních Čechách (10.6.1619). Harant, jmenovaný hlavním zásobovacím komisařem, odtáhl s Thurnem do Čech. Na podzim 1619 přijel do Prahy zvolený český král Fridrich Falcký a hvězda pána z Polžic a Bezdružic nadále stoupala. Stal se radou dvorského soudu a na konci ledna 1620 se ujal úřadu prezidenta české komory – tj. nejvyššího správce financí Království českého.

Bílá Hora však způsobila nový pád vznešeného pána na Pecce. Zvláštní listinou vyjádřil sice (podobně jako jiní čeští šlechtici) lítost nad svými činy proti panovníkovi a slíbil Ferdinandovi II. věrnost pro budoucí časy. Předal Karlovi z Lichtenštejna, novému místodržícímu, zemskou pokladnu a znovu se uchýlil na svůj hrad Pecku. Císař Ferdinand neodpustil Harantovi rány z děl, které v červnu 1619 mířili do jeho vznešených oken hradu Hofburgu ve Vídni. Pro obratného bývalého dělostřelce dojel počátkem března 1621 na jeho hrad Valdštejnův hejtman Petr Most. Zatkl jej a odvezl do Jičína, a poté do Bílé věže na Pražském hradě. Marně se Kryštof hájil a zlehčoval svou úlohu v protihabsburském povstání. Císařský ortel, přednesený 19. června 1621, byl neúprosný. Pod číslem pět stručně oznamoval, že Kryštof Harant bude jen „sťat“. V té chvíli zachvátila pána z Polžic a Bezdružic sebelítost.

Vyrovnaně ale vystoupil na staroměstské popravišti, i když se obával o další osud své rodiny. Byl popraven jako třetí, po Václavu Budovcovi z Budova a jako poslední příslušník panského stavu. Anna Salomea potvrdila Harantovi černé myšlenky. Snad i v touze udržet majetek, po němž vztahoval ruku Albrecht z Valdštejna, přestoupila na katolickou víru a provdala se za Heřmana Černína z Chudenic, kdysi tak blízkého Harantova přítele. Dva z Harantových synů vstoupili do císařské armády a poměrně záhy zemřeli; třetí se stal augustiniánským mnichem.

Hrad Pecka

¹⁾ kalvinisté - Jan Kalvín (1509-1564) byl francouzský církevní reformátor, zakladatel kalvinismu. Studoval teologii a právo a v r. 1524 se pod vlivem M.Luthera a U.Zwingliho přidal na stranu reformace. Před pronásledováním odešel z Paříže do Basileje, kde vypracoval základy svého pojetí protestantismu. Od r. 1541 žil na stálo v Ženevě, zprvu jako profesor teologie, později jako faktický vládce městské republiky. Ženeva se tak pod jeho vedením stala evropským centrem reformace.

²⁾ Gábor Bethlen - (1580-1629), sedmihradský šlechtic (Sedmihradsko – historické území ve středním a severozápadním Rumunsku ve vnitřní části karpatského oblouku); v letech 1620-1621 se stal uherským králem. V letech 1604-1606 byl účastníkem protihabsburského povstání. Od r. 1613 byl sedmihradským knížetem. Dohodami o míru z let 1622, 1624 a 1626 si zajistil doživotní vládu nad sedmi východouherskými regiony.